

Ευχές και κατάρες για το νέο έτος

Ποιοι εύχονται να είναι οι πόλεις μας γεμάτες κλούβες της αστυνομίας και αγανακτισμένους έλληνες να κυνηγάνε μετανάστες;

Ποιοι εύχονται την υποτίμηση της ζωής για να «βοηθήσουμε όλοι μαζί τη χώρα να πάει μπροστά»;

Ποιοι εύχονται ένα κράτος πιο στιβαρό που θα εξασφαλίζει την «ασφάλεια» και την «τάξη» για να μας σώσει -άραγε ποιους «εμάς»;- από τη δύσκολη κατάσταση;

Είναι όλοι αυτοί που μας προκαλούν ασφυξία. Τόσα χρόνια δεν κατάφεραν τίποτα παρά τη διαιώνιση του «ο καθένας για τη πάρτη του» τον βίαιο αποκλεισμό όλων εμάς που «αποκλίνουμε», που δε χωράμε στις οικογένειές τους το ρατσισμό και την εκμετάλλευση ενάντια σε όσους και όσες στερούνται τα προνόμια της εθνικής κανονικότητας.

Εμείς, bi, λεσβίες, γκέι, τρανς και ό,τι άλλο θες, από το νέο έτος θέλουμε περισσότερα μέρη στην πόλη όπου όταν μιλάμε θα ακούγεται η φωνή μας, όπου θα μπορούμε να ανασαίνουμε με τα μάτια ανοιχτά. Μέρη όπου δε θα ασφυκτιούμε και θα εκτροχιαζόμαστε ανέμελα, κι ας χτυπάμε που και που, γιατί θα ξανασηκώνουμε η μία τον άλλον και θα φροντίζουμε τις πληγές μας.

Οι καταλήψεις και οι αυτοοργανωμένοι χώροι, όπως η Βίλα Αμαλίας, το στέκι ΑΣΟΕΕ, η κατάληψη Σκαραμαγκά και η Δέλτα, ανοίγουν παράθυρα που μας φέρνουν πιο κοντά στις δικές μας ευχές και αντιπαρατίθενται στο φόβο και τον ατομισμό. Είναι μέρη στην πόλη όπου το «ξένο» και το «διαφορετικό» διεκδικούν χώρο.

**Εστίες αντίστασης
και δημιουργίας
ενάντια σ' έναν κόσμο
νόμιμης αδικίας**

